

fornødent vedligehold uden særlig indsigt i forholdene.

For ikke at binde typehusudbudet til ufravigelige standardløsninger er der i stk. 2 åbnet adgang til, at en deklaration kan omfatte alternative udformninger og udførelser. Som eksempler herpå kan nævnes tagbeklædning og gulvbelægninger. Et andet eksempel er udformningen af detaljer eller vinduesplacering i en bestemt væg. Fastlæggelsen af det enkelte hus' udformning indenfor variationsmulighederne må aftales mellem køberen (bygherren) og producenten.

Er alternativerne meget vidtspændende, må de indgå i hver sin selvstændige deklaration.

Efter stk. 3 fastsætter boligministeren nærmere bestemmelser om deklarationernes indhold og form. Heri ligger først og fremmest, at deklarationsmaterialet skal være opbygget på bestemte, ensartede måder, f. eks. efter samme tegningsprincipper og med fastlagte tegningsnaturer. Det skal på forhånd være fastlagt, hvilke oplysninger deklarationerne skal indeholde om materialer, konstruktioner og udførelsesmåde. Terminologien i beskrivelserne skal såvidt muligt være standardiseret.

Det er tanken, at bestemmelsen i stk. 3 også skal benyttes til at indføre en ordning, hvorefter mindre ændringer, ændret materialevalg o. lign. i de deklarerede typehuse ikke kræver en egentlig ændring af deklarationen, men blot kan anmeldes til deklarationsnævnet. Det vil her være en forudsætning, at ændringerne ikke forringer typehusets værdi eller egenskaber.

Til § 4.

Det er fundet mest hensigtsmæssigt at oprette et særligt nævn til at tage sig af arbejdet med godkendelse af deklarationer og overholdelse af deklarationspligten. Arbejdet skal således ikke udføres af boligministeriet. Baggrunden herfor er dels, at man på denne måde bedst sikrer den nødvendige sagkundskab og forbindelse med praksis, dels at det har betydning for ordningens heldige gennemførelse, at repræsentanter for såvel forbrugere som producenter inddrages i arbejdet.

Deklarationsnævnet vil ikke få dispositionsret over bevilgede midler.

Deklarationsnævnets hovedopgave – godkendelse af typehusdeklarationer – fremgår af § 4, nr. 1.

Efter § 4, nr. 2 skal nævnet på begæring fra producenter tage stilling til, om deres enfamiliehusprojekter omfattes af deklarationspligten. Nævnets afgørelser heraf forudsættes truffet uden vederlag. Bestemmelsen har sin baggrund i de van-

skeligheder, der som omtalt i bemærkningerne til § 2 kan opstå ved afgrænsningen af typehusbegrebet. Bestemmelsen medvirker således til at skabe større retssikkerhed for producenterne.

Efter § 4, nr. 3 får deklarationsnævnet også den opgave at følge forholdene på enfamiliehusmarkedet med henblik på at holde øje med, at deklarationspligten bliver overholdt. Baggrunden for denne bestemmelse er bl. a. de tidligere nævnte mulige vanskeligheder ved på forhånd klart at trække grænsen mellem typehusbyggeri og andet enfamiliehusbyggeri.

§ 4, nr. 4, omtales i bemærkningerne til § 22.

Til § 5.

Boligministeren fastsætter efter § 5, stk. 3, bl. a. regler om afgift for godkendelse af deklarationer. Disse afgifter vil blive søgt fastsat således, at udgifterne ved nævnets deklarationsvirksomhed dækkes gennem afgifterne. Disse udredes af producenter, der søger deklarering.

Afgiftsstørrelsen vil i øvrigt blive søgt varieret efter arbejdets omfang, således at f. eks. rene fornyelser af deklarationer eller mindre ændringer i disse kan ske for mindre afgiftsbeløb.

Til § 6.

Det udførlige deklarationsmateriale har betydning for deklarationsnævnet ved bedømmelsen af deklarationsansøgningerne og for husets ejer ved bedømmelsen af, om der foreligger fejl og mangler i det enkelte typehus. Købere (bygherrer), der vil orientere sig om markedets tilbud, har normalt ikke brug for disse udførlige oplysninger, men for et mere overskueligt materiale, der bl. a. kan benyttes til sammenligning mellem forskellige typehuse. Derfor er det i stk. 1 bestemt, at der til deklarationen skal høre et sammendrag af deklarationens væsentligste indhold. Det er tanken, at disse sammendrag skal være betydelig mere forenklet end selve deklarationerne.

Deklarationsnævnet skal som uvildig instans gennemgå det materiale, producenterne udarbejder som grundlag for deklarationen, og konstatere, om huset opfylder byggeforskrifterne, og om materialet er udarbejdet i overensstemmelse med de regler, som boligministeren fastsætter i medfør af § 3, stk. 3.

Kravet om, at et deklareret hus skal opfylde bygningsreglementets bestemmelser, sikrer en vis kvalitet i husene, herunder en vis mindste brugsværdi. Herudover vil husenes brugsværdi og kvalitet ikke blive bedømt i forbindelse med deklaratio-